

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Svk/66/2022
Identifikačné číslo spisu: 8021200540
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr.,PhD.,LL.M Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8021200540.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): I. A. Y., bytom J. Y. P. XX, XXX XX U., adresa pre doručovanie: U. Q. XX, XXX XX U., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom Masarykova 10, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo spisu: KaPO/18558/2021, ČRZ: 106395/2021 zo dňa 30.09.2021, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/52/2021-66 zo dňa 02.06.2022, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím číslo spisu: KaPO/18558/2021, ČRZ: 106395/2021 zo dňa 30.09.2021 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) podľa § 8 a § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (ďalej aj „zákon o poskytovaní právnej pomoci“) nepriznal žalobcovi (ďalej aj „žiadateľ“) nárok na poskytnutie právnej pomoci a neposkytol mu ani predbežnú právnu pomoc, a to v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoEk/1/2021 zo dňa 30.06.2021 v konaní o vymoženie sumy 502,88 eur s príslušenstvom, o ktorom sa viedla exekúcia u súdneho exekútora JUDr. Jozefa Karasa na Exekútorskom úrade Humenné pod číslom 78EX 318/2020.

2. Žalovaný skonštatoval, že poverenie na začatie exekúcie č. 78EX 318/20 bolo udelené dňa 26.06.2020, pričom na uznesenie, ktoré chce žiadateľ napadnúť dovolaním, sa vzťahuje § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj „Exekučný poriadok“), ktorý výslovne vylúčil podanie dovolania ako aj dovolania generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní.

3. Preskúmané rozhodnutie žalovaný odôvodnil tým, že vo veci, s ktorou sa žiadateľ obrátil na žalovaného, nebola splnená podmienka, že spor nie je zrejme bezúspešný, pretože proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní nie je prípustný mimoriadny opravný prostriedok, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Splnením ďalších dvoch podmienok (stav materiálnej núdze a hodnota sporu) sa žalovaný nezaoberal, nakoľko zastával názor, že to nie je nevyhnutne potrebné. Mal za to, že by tak zbytočne zaťažoval žiadateľa byrokratickým postupom a zároveň by došlo k ne hospodárnosti v nakladaní s finančnými prostriedkami štátu. Predbežnú právnu pomoc žalovaný nepriznal žiadateľovi s odôvodnením, že rozhodol o nároku žiadateľa na právnu pomoc ešte pred uplynutím žiadateľom označenej lehoty.

II.

Konanie pred správnym súdom

4. Proti preskúmanému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote (všeobecnú) správnu žalobu na Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“), ktorou sa domáhal zrušenia preskúmaného rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na nové konanie a rozhodnutie.

5. Zastávajúc názor, že sú splnené podmienky na priznanie nároku na právnu pomoc, žalobca v správnej žalobe predovšetkým namietal nesúlady záverov žalovaného so zákonom. Nosnou žalobnou námietkou bolo tvrdenie, že vedúci kancelárie žalovaného narába s dikciou zákona selektívne, pričom hrubo znevažuje a poškodzuje žalobcu. Všetky ďalšie žalobné námietky boli namierené voči samotnému rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoEk/1/2021 resp. voči jemu predchádzajúcemu rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/481/2020 v exekučnom konaní, nijak bližšie sa však netýkali preskúmaného rozhodnutia žalovaného alebo postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal.

6. Krajský súd rozsudkom č. k. 1S/52/2021-66 zo dňa 02.06.2022 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) správnu žalobu žalobcu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal.

7. Správny súd považoval vymedzenie žalobných bodov žalobcom za značne nekonkrétne a nezodpovedajúce požiadavke riadneho odôvodnenia žaloby. S poukazom na § 10 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. b) a § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný postupoval správne, pokiaľ sa pred skúmaním majetkových pomerov žalobcu zaoberal otázkou, či v danom prípade nejde o zrejme bezúspešný spor. Ďalej uviedol, že uznesením sp. zn. 13CoEk/1/2021 zo dňa 30.06.2021 Krajský súd v Banskej Bystrici odmietol odvolanie žalobcu ako povinného, ktoré tento podal proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/481/2020 zo dňa 28.04.2021, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu proti skoršiemu uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/481/2020 zo dňa 04.11.2020, ktorým vyšší súdny úradník okresného súdu zamietol v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku návrh žalobcu na zastavenie exekúcie. Podľa správneho súdu žalovaný vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoEk/1/2021 zo dňa 30.06.2021 správne identifikoval, že ide o uznesenie vydané v exekučnom konaní, a teda uznesenie, na ktoré je potrebné aplikovať § 202 ods. 4 Exekučného poriadku. V tomto prípade je Exekučný poriadok osobitným predpisom, ktorý napĺňa predikciu všeobecnej úpravy § 419 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších

predpisov (ďalej aj „CSP“), ktorý stanovuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu iba tam, kde to zákon pripúšťa. Keďže v danom prípade rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vo veci, v ktorej zákon dovolanie nepripúšťa, žalovaný správne a v súlade so zákonom o poskytovaní právnej pomoci rozhodol, že podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci u žalobcu splnené neboli, keďže spor by bol zjavne neúspešný a podané dovolanie žalobcu by bolo odmietnuté podľa § 447 písm. c) CSP. Žalovaný preto nemal inú zákonnú možnosť, než nárok na poskytnutie právnej pomoci žalobcovi nepriznať.

8. Podľa správneho súdu verejné subjektívne práva žalobcu žalovaný neporušil ani tým, že po zistení zrejmej bezúspešnosti sporu nezisťoval splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. a) a písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci, keďže podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti sú stanovené kumulatívne, a teda nesplnenie ktorejkoľvek z nich má za následok nemožnosť priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci. Správny súd v napadnutom rozsudku uzavrel, že žalovaný sa náležite vysporiadal s celou žiadosťou žalobcu a jeho rozhodnutie bolo v dostatočnom rozsahu a zrozumiteľným spôsobom odôvodnené, pričom ani postup ani samotné rozhodnutie žalovaného nejavi známky svojvôle alebo nezákonnosti.

III.

Konanie na kasačnom súde

A. Kasačná sťažnosť

9. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť dňa 25.08.2022, podaním urobeným v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu (e-mailom bez zaručeného elektronického podpisu), ktorého autorizovaný originál dodatočne doručil v listinnej podobe v zmysle § 56 ods. 2 SSP.

10. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol: „Proti tomuto rozsudku podávam v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodňujem v zmysle § 440 ods. 1 písm. g), h), i), j) a iných zákonov Správneho poriadku a ostatných zákonov SR ako aj Európskeho spoločenstva, nasledovne: Obsahové zdôvodnenie spomínaných dôvodov kasačnému súdu dodatočne doložím, keďže do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti sa mi nepodarilo zabezpečiť kvalifikované právne služby niektorých z advokátov.“

11. Sťažovateľ krajskému súdu vytkol, že pozabudol zdôvodniť zákonným spôsobom, prečo nie je možné sa dovolávať, nijako sa nevysporiadal s rozpormi Okresného a Krajského súdu v Banskej Bystrici, prejedlikoval súdne rozhodnutie a stotožnil sa so žalovaným napriek nespočetným exaktným dôvodom na úspech sťažovateľa a svojím konaním tak odobril podvod.

12. Ďalej sťažovateľ namietal, že Krajský súd v Banskej Bystrici hrubo porušil jeho práva, keďže dostatočne neodôvodnil, (i) prečo sudca okresného súdu Banská Bystrica nepripustil odvolanie proti svojmu uzneseniu, keď § 202 ods. 3 Exekučného poriadku uvádza, že proti uzneseniu je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon a (ii) či poučenie bolo zákonné. Následne sťažovateľ opätovne namietal obsah odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré považoval za vnútorne rozporný.

13. Sťažovateľ mal za to, že krajský súd len posmeľuje organizované skupiny v nezákonnej činnosti. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti vyjadril presvedčenie, že dostane „jednoznačnú, presvedčivú, kvalifikovanú, úplnú a nespochybniteľnú odpoveď, podloženú zákonným spôsobom, rešpektujúcu exaktné dôkazy a nie svojvôľu“. Žiadajúc zákonné vysvetlenie, že nedošlo k porušeniu jeho základných práv na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo sám rozhodol.

B. Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

14. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom ako i skutkovými a právnymi závermi správneho súdu. Žalovaný zastával názor, že napadnutý rozsudok je správny a zákonný a jeho odôvodnenie je primerané, dostatočné a zrozumiteľné. Navrhol, aby kasačná sťažnosť bola ako nedôvodná zamietnutá.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší správny súd SR“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a po neverejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná. Senát kasačného súdu (§ 21 písm. a/ SSP) rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.03.2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

16. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol správnu žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného, ktorým mu podľa § 10 ods. 5 a § 11 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu zrejmej bezúspešnosti sporu, vrátane predbežného neposkytnutia právnej pomoci.

17. Podľa § 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci: „Účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv [...]“

18. Podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci: „Fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.“

19. Podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci: „Pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.“

20. Podľa § 10 ods. 5 zákona o poskytovaní právnej pomoci: „Centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.“

21. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku: „Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.“

22. Podľa § 440 ods. 2 SSP: „Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva

nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.“

23. Podľa § 445 ods. 1 SSP: „V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).“

24. V prvom rade sa kasačný súd zaoberal včasnosťou podanej kasačnej sťažnosti, a to vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z predkladacej správy krajského súdu, podľa ktorých kasačná sťažnosť sťažovateľa mala byť podaná dňa 26.08.2022, a teda po lehote. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že napadnutý rozsudok bol sťažovateľovi doručený dňa 25.07.2022 a lehota na podanie kasačnej sťažnosti (§ 443 ods. 1 SSP) tak uplynula dňa 25.08.2022 (štvrtok), ktorý bol posledným dňom lehoty na podanie kasačnej sťažnosti zo strany sťažovateľa. Dňa 25.08.2022 elektronickým podaním bez autorizácie podľa osobitného predpisu (e-mailom bez zaručeného elektronického podpisu - pozn. kasačného súdu) sťažovateľ doručil Najvyššiemu správneému súdu SR kasačnú sťažnosť. Dňa 30.08.2022, t. j. v lehote 10-tich dní v zmysle § 56 ods. 2 SSP, sťažovateľ odovzdal autorizovaný originál kasačnej sťažnosti v listinnej podobe na poštovú prepravu (tzn. orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť v zmysle § 69 ods. 6 SSP) a dňa 05.09.2022 bol doručený Najvyššiemu správneému súdu SR, ktorý kasačnú sťažnosť sťažovateľa odstúpil na ďalší procesný postup krajskému súdu. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná aj vtedy, ak bola kasačná sťažnosť v zákonom stanovenej lehote podaná na kasačnom súde. Preto možno konštatovať, že kasačná sťažnosť podaná sťažovateľom elektronicky dňa 25.08.2022 bez zaručeného elektronického podpisu, dodatočne doručená v listinnej podobe, bola podaná v zákonom stanovenej lehote jedného mesiaca od doručenia napadnutého rozsudku sťažovateľovi (§ 443 ods. 1 SSP).

25. Ďalej sa kasačný súd zaoberal obsahom podanej kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ kasačnú sťažnosť odôvodnil poukazom na § 440 ods. 1 písm. g), h), i) a j) Správneho súdneho poriadku (nesprávne uvedené „Správneho poriadku“ - pozn. kasačného súdu), obsahom ktorej bol i sťažnostný návrh na zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie. V kasačnej sťažnosti však absentovalo náležité vymedzenie a odôvodnenie sťažnostných bodov. Úlohou kasačného súdu bolo preskúmať zákonnosť napadnutého rozsudku, avšak iba na základe a v medziach sťažnostných bodov (§ 453 SSP), ktoré boli sťažovateľom formulované značne nezrozumiteľne, pričom samotný text kasačnej sťažnosti vyjadroval predovšetkým subjektívnu nespokojnosť sťažovateľa so spôsobom rozhodnutia krajského súdu (zamietnutie správnej žaloby žalobcu). Hoci sťažovateľ formálne označil dôvody kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP ods. 1 písm. g), h), i), j) SSP, podaná kasačná sťažnosť sťažovateľa po obsahovej stránke kolísala na hranici vágnosti a zrozumiteľnosti s tým, že kasačnému súdu neprináležalo iniciatívne vyhľadávať za sťažovateľa možné dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti kasačný súd poznamenáva, že správny súd nevyzýva na doplnenie kasačnej sťažnosti, ak neobsahuje náležitosti podľa § 445 SSP, vyzýva ho len na odstránenie väd podľa § 449 SSP, ak sťažovateľ nebol riadne o povinnosti povinného zastúpenia advokátom a spísania kasačnej sťažnosti advokátom poučený, ak je právne zastúpenie v kasačnom konaní obligatórne. Preskúmaním napadnutého rozsudku kasačný súd zistil, že o náležitostiach kasačnej sťažnosti bol sťažovateľ v rámci napadnutého rozsudku riadne poučený. V prejednávanej veci nie je zákonom uložená povinnosť obligatórneho zastúpenia sťažovateľa advokátom v kasačnom konaní, nakoľko ide o konanie, kde je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 2 písm. c/ SSP), a teda povinnosti podľa § 449 ods. 1 SSP v danom prípade neplatia.

26. Vo vzťahu ku sťažovateľom uplatneným kasačným dôvodom kasačný súd predovšetkým uvádza, že v zmysle § 440 ods. 2 SSP, ak dôvod kasačnej sťažnosti je vymedzený podľa § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP, musí byť vymedzený tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. V danom prípade sťažovateľ uplatnil dôvody kasačnej sťažnosti aj podľa týchto ustanovení Správneho súdneho poriadku, mal preto povinnosť vymedziť dôvody kasačnej sťažnosti v zmysle tohto ustanovenia. V

danom prípade sťažovateľ žiadne takéto skutočnosti nenamietal, neuvádzal konkrétne nesprávne posúdenie veci, teda nešpecifikoval právnu otázku a neuviedol, prečo zaujal krajský súd nesprávny právny názor na jej riešenie.

27. Ku kasačnému dôvodu sťažovateľa podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP kasačný súd uvádza, že právne posúdenie veci krajským súdom o kľúčovej otázke zrejmej bezúspešnosti sporu sťažovateľ nijako konkrétne nespochybnil. Za takúto argumentáciu nemožno považovať neurčité tvrdenie sťažovateľa o hrubom porušení jeho práv, najmä práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Námietky sťažovateľa prezentované v kasačnej sťažnosti boli len v rovine konštatácií o nezákonnosti v postupe krajského súdu, o nenáležitom odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu a o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, pričom predstavovali len vyjadrenie nespokojnosti a rozhorčenia sťažovateľa s výsledkom vo veci jeho žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Takisto tvrdenie sťažovateľa „o odobrení podvodu“ zo strany krajského súdu je podľa kasačného súdu celkom nepodložené. V tejto súvislosti kasačný súd pre úplnosť uvádza, že je obvyklé, že správny súd uzná za príliehavú argumentáciu jednej strany a opačnú argumentáciu označí za nesprávnu (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžk/7/2021 zo dňa 27.06.2022). V súdnej veci správny súd nevidel vady právneho posúdenia žalovaného v preskúmanom rozhodnutí, proti ktorému sťažovateľ namietal, a svoje úvahy správny súd primerane zdôvodnil; z toho však nijako nevyplýva stranenie žalovanému. Z jeho vysvetlenia nemal ani kasačný súd problém vyrozumieť, prečo krajský súd súhlasil s tým, ako vec právne posúdil žalovaný a naopak prečo žalobu sťažovateľa videl ako nedôvodnú. Preto neobstojí ani sťažovateľova námietka o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku.

28. Kasačný súd teda nemá dôvod spochybniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu s tým, že skutkový stav prezentovaný krajským súdom a žalovaným v odôvodneniach ich rozhodnutí možno označiť za bezrozporný a krajským súdom ako aj žalovaným náležite zistený a správne právne posúdený v intenciách zákona o poskytovaní právnej pomoci. Kasačný súd sa stotožňuje s krajským súdom v tom, že (i) žalovaný správne a v súlade so zákonom o poskytovaní právnej pomoci rozhodol, že podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci u žiadateľa splnené neboli, keďže spor by bol zjavne neúspešný a podané dovolanie žiadateľa by bolo odmietnuté podľa § 447 písm. c) CSP, nakoľko v danom prípade rozhodoval krajský súd ako odvolací súd uznesením v exekučnej veci, v ktorej zákon dovolanie nepripúšťa, a (ii) žalovaný správne, po zistení zrejmej bezúspešnosti sporu, nezisťoval splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. a) a písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci, keďže podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti sú stanovené kumulatívne, a teda nesplnenie ktorejkoľvek z nich má za následok nemožnosť priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci.

29. Na potvrdenie správnosti tohto názoru kasačný súd zdôrazňuje, že v uvedenom prípade Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 13CoEk/1/2021 zo dňa 30.06.2021 odmietol odvolanie žalobcu ako povinného, ktoré tento podal proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/481/2020 zo dňa 28.04.2021, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu proti skoršiemu uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/481/2020 zo dňa 04.11.2020, ktorým vyšší súdny úradník okresného súdu zamietol v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku návrh žalobcu na zastavenie exekúcie. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoEk/1/2021 zo dňa 30.06.2021 bolo vydané v exekučnom konaní a predstavovalo uznesenie, na ktoré je potrebné aplikovať § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. V tomto prípade je Exekučný poriadok osobitným predpisom, ktorý napĺňa predikciu všeobecnej úpravy § 419 CSP, ktorý stanovuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu iba tam, kde to zákon pripúšťa. Podľa kasačného súdu mal následne žalovaný právomoc posudzovať, či podanie dovolania proti takémuto uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, na ktoré sťažovateľ žiadal priznať nárok na právnu pomoc, by bolo zrejme bezúspešné.

30. Kasačný súd pripomína, že Centrum si môže samostatne ustáliť otázku zrejmej bezúspešnosti sporu v prima facie zrejmych prípadoch a za taký je potrebné považovať aj prejednávaný prípad.

Ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku celkom jednoznačne a bezpodmienečne stanovuje, že dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, o ktoré v danej veci ide, nie je prípustné. „Úspešnosť v spore“, v ktorej sa právna pomoc žiada, v tomto prípade v konaní o dovolaní proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní teda závisí len od preskúmania splnenia formálnych zákonom jasne definovaných podmienok konania o dovolaní. O zrejmú bezúspešnosť sporu podľa §6 ods. 1 písm. b) zákona o poskytovaní právnej pomoci ide aj v konaní o dovolaní proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku z dôvodu neprípustnosti takéhoto dovolania. V nadväznosti na uvedené žalovaný správne a v súlade so zákonom o poskytovaní právnej pomoci rozhodol, že konanie o dovolaní by bolo zrejme bezúspešné a podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci u žalobcu splnené neboli. Žalovaný preto ani nemal inú zákonnú možnosť, než nárok na poskytnutie právnej pomoci sťažovateľovi nepriznať.

31. Ďalšie kasačné námietky sťažovateľa spočívali v odklone od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP. Sťažovateľ však v kasačnej sťažnosti nepoukázal na žiadne rozhodnutia kasačného súdu, od ktorých sa mal krajský súd pri svojom konaní a rozhodovaní odkloniť. Strohý odkaz na paragrafové znenie o odklone krajského súdu od predchádzajúcej ustálenej súdnej praxe tak ostal len v rovine všeobecného tvrdenia. Obdobne sťažovateľom uplatnený kasačný dôvod podľa § 440 písm. i) SSP spočívajúci v nerešpektovaní záväzného právneho názoru, vyslovenom v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti nebol odôvodnený žiadnou sťažnostnou argumentáciou v zmysle § 440 ods. 2 SSP. Kasačný súd navyše poukazuje na to, že vydaniu napadnutého rozsudku nepredchádzalo žiadne predchádzajúce rozhodnutie krajského súdu, ktoré by bolo zrušené kasačným súdom, a preto je tento dôvod v posudzovanej veci úplne irelevantný. Rovnaký záver kasačný súd prijal aj vo vzťahu ku sťažovateľom uplatnenému kasačnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP spočívajúcom v nezákonnom odmietnutí podania. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že v prejednávannej veci krajský súd žalobu žalobcu neodmietol, ale meritórne rozhodol napadnutým rozsudkom.

32. S poukazom na vyššie uvedené má kasačný súd má za to, že sťažovateľ nepredostrel také argumenty, ktorými by spochybnil vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorý žalobu sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol. Kasačný súd sa preto stotožnil aj s preskúmaným rozhodnutím žalovaného a s jeho závermi, ktoré predstavovali dôvody na nepriznanie poskytovania právnej pomoci, vrátane predbežného neposkytnutia právnej pomoci. V prípade sťažovateľa tak nebola splnená jedna z podmienok stanovených v § 6 ods. 1 písm. a) až c) zákona o poskytovaní právnej pomoci, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Z uvedeného dôvodu kasačný súd postupom podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú.

33. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal, pričom žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípade, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne, ktoré v danom prípade nenastali. Preto kasačný súd účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

